

już
CZYTAM

GRA dla 1–4 dzieci w wieku od 4 do 7 lat

ZAWARTOŚĆ PUDEŁKA:

**12 obrazków /każdy złożony z 4 elementów/
kostka, instrukcja – książeczka**

autor ilustracji: PIOTR SOCHA

autor wierszyków: WOJCIECH WIDŁAK

INSTRUKCJA DO GRY

Układanka dla jednego dziecka

Wyjmij kartoniki z ramek. Spróbuj ułożyć 12 obrazków. Może uda Ci się odczytać umieszczone na nich wyrazy.

W książeczce znajdziesz 12 wierszyków. Jeżeli umiesz już czytać, to spróbuj je przeczytać samodzielnie, a jeżeli nie – poproś kogoś z dorosłych.

Gra dla 2 – 4 dzieci

Wymij kartoniki z ramek. Spośród wszystkich kartoników wybierz te z różowymi literami, (powinno ich być 12).

Podziel je między graczy. Każdy gracz powinien mieć tyle samo kartoników. Najlepiej, jak rozłoży je przed sobą. Kartoniki z białymi literami ułóż na środku stołu, w taki sposób, aby żaden kartonik nie przykrywał innego.

Grę rozpoczyna najmłodszy gracz. Rzuca kostką i bierze ze stołu tyle kartoników, ile wskaże kostka. Kartoniki powinny pasować do tych, które gracz już posiada.

Przykład: Jeżeli gracz posiada kartę z różową literą S (pierwszą literą wyrazu SOWA) i wyrzuci na kostce 2, to może dołożyć karty z literami O i W, a nie z W i A.

Gdy gracz ułoży cały obrazek, może odczytać wyraz umieszczony na dole.

Kto pierwszy ułoży wszystkie swoje obrazki, ten wygra.

Wesołej zabawy!

Drogi kliencie!

Nasze gry kompletowane są ze szczególną starannością. Jeśli jednak zdarzą się jakieś braki (za co z góry serdecznie przepraszamy), prosimy wypełnić ten kupon i wysłać pod adres: GRANNA, ul. Księcia Ziemowita 47, 03-788 Warszawa.

Miejsce zakupu:

Data zakupu:

Brakujące elementy:

Imię, nazwisko,
adres:

K

już

CZYTAM

R

A co to za ptak,
który powiada tak:

U

„Mam ser w dziury.

K

Sera nie dam, dziury – tak!”?

O W C A

Raz owca prosiła bacę o makowca.

A na to baca:

„Niech głowy nie zawraca!

Makowiec nie jest dla owiec”.

K

Kura chodzi ponura.

Marzy jej się syn lub córka.

U

A tu nic. Nagle – hyc!

R

Co to? Jajko!

A

O, spełniona bajko!

Kura gdacze: „Hura!”.

Ż Ó Ł W

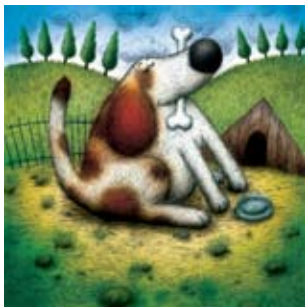

Są takie panie i tacy panowie,
co mówią, że mają cały dom na głowie.
A ja – inaczej (wierzcie, jeśli chcecie)
– mam zawsze cały dom na grzbiecie.

F Cudne jest życie fok.
Ogonem plask!
Do wody plusk!
Do góry skok!
K Od świtu aż po zmrok.
A I tak przez cały rok.
Nudne jest życie fok.

P I E S

Był raz pies, co swoim gościom
wciąż podawał kość za kością.
Aż powiedział pewien gość:
„Dość! Już dałeś wszystkim w kość!”.

B

Bobra rozboleł ząb.

O

Lecz skąd ten ból, ach skąd?

B

– Ostrzyłem w lesie pale

i nie myślałem wcale,

że ostrząc robię błąd!

R

S

O

W

A

Sowa w dzień się wstydzi,
bo nie widzi ani na krok,
lecz gdy zapada zmrok,
to ma sokoli wzrok!

S

Odsłonię wam tajemnicę:
poznałem pewną słońcę.

T

I powiem bez osłonek

O

– miała cudowny ogonek!

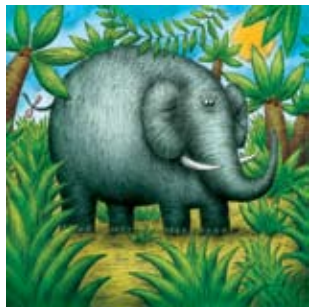
Z

R

Y

B

A

Ryba stale wszystkim zazdrości:
że rozgwiadza nie ma ości,
że ona mała, a wieloryb duży,
że woda cieplejsza w kałuży...
Nic nie mówi, lecz bulgocze ze złości.

K

Krab podkręca wąsa i marzy,
że jest królem plaży.

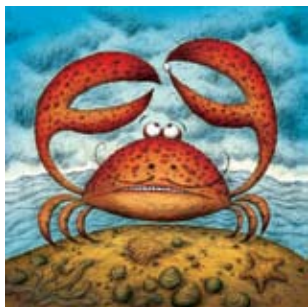
R

Nagle patrzy – perła!

A

Cudna! W sam raz do berła!

B

Ż

A

B

A

Była raz żaba, która
chciała udawać kangura.

Lecz na to bociek jej tak rzekł:

„Kangury nie jedzą wszak ważek”.